

ת"פ 54140/11/13 - רב אור סוכנות לביטוח (1998) בע"מ, אבנר קופל ואח'... נגד מדינת ישראל, ראובן עופרי, בר-אור סוכנות לביטוח (1993) בע"מ, דוד דוד, אריה אריאלי, אי ואח'...

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 54140-11-13 מדינת ישראל נ' קופל ואח'
תיק חיצוני:

מספר בקשה: 37

בפני	כבוד השופטת לימור מרגולין-יחידי
מבקשים	1. רב אור סוכנות לביטוח (1998) בע"מ
	2. אבנר קופל
נגד	
משיבים	1. מדינת ישראל
	2. ראובן עופרי
	3. בר-אור סוכנות לביטוח (1993) בע"מ
	4. דוד דוד
	5. אריה אריאלי
	6. איל בן סימון
	7. הפניקס הישראלי חברה לביטוח בע"מ

החלטה

העתירה והתגובות לעתירה

לפני בקשה מטעם נאשמים 1 ו- 3 לקבל לעיונם כחומר חקירה את תיבות המייל של עו"ד רחל אמיד ושל נאשם 6 עו"ד אריה אריאלי לתקופה שבין 9.05 - 3.06.

לטענת עו"ד פטמן, בדיקת עצם קיומו של מסמך המחאת הזכות משנת 2005 הייתה צעד חקירתי מתחייב, וככל שהחוקרים לא מצאו לנכון לבדוק את תיבות המייל של אנשי המחלקה המשפטית אריאלי ואמיד בזמן החקירה, קיימת לו הזכות לעתור לקבל חומרים אלה. היות שהחומרים לשיטתו צריכים היו להאסף ולהיות בשליטת המאשימה, ראוי שהמאשימה תישא בעלויות איסוף והפקת החומרים. עו"ד פטמן מוסיף וטוען כי כל ההתכתבויות של אמיד ואריאלי עם אחרים בפניקס או מול קופל עצמו, יכולות ללמד "אם אכן דובר ואולי אפילו נשלח מהאחד לשני - העתק המחאת זכות זו של 2005..." (סעיף 21 לבקשה). לעניין עיתוי הגשת הבקשה, נטען כי רק עם קבלת המידע אודות תיבות מיילים נוספות שנמצאו בחומר שנתפס, הובהר כי לא כל חומר החקירה נתפס, ולאחר קבלת תשובה מהפניקס כי ניתן

להפיק את המיילים המבוקשים, הוגשה הבקשה הנוכחית.

לעתירה צירף עו"ד פטמן את עמדת באי כוחם של הפניקס ואריאלי, שפורטה בכתב. המכתב מטעם הפניקס סוקר את כל הקשיים הטכניים והאחרים הכרוכים בהפקת המיילים ואת העלויות העצומות שידרשו לביצוע המשימה המבוקשת. עוד צוין במכתב כי להשקפת הפניקס "אין מדובר כלל בחומרי חקירה" ואין חובה מצד הפניקס למוסרם.

המאשימה מתנגדת לעתירה, עומדת על הספקולטיביות שבבקשה, על כך שהיא מבוססת על משאלת לב ואינה אלא מסע דיג, מבלי שהונחה תשתית ראייתית למבוקש. עוד נטען כי עו"ד פטמן יכול היה לפנות בבקשה זה מכבר, וחזקה עליו שהיה פונה, לו היה בסיס לבקשתו. המאשימה מציינת כי אין באיתורן של אותן תיבות מיילים לתקופה אחרת, כדי להשליך על בקשתו ועל עיתוי הגשתה.

לבקשת עו"ד פטמן לא ניתנה החלטה בבקשה עד לאחר שמיעת החוקר רונן רצון.

לאחר שהושלמה עדות החוקר, הודיע עו"ד פטמן כי הוא עומד על עתירתו, וטען כי עדותו של רצון רק חיזקה את עתירתו, מבלי שפירט מעבר לכך.

דין והכרעה

בחנתי את הבקשה בהתאם לעקרונות המקובלים בעניין עתירה לקבלת חומר ראיות, בין חומר המתבקש במסגרת סעיף 74 לחסד"פ ובין במסגרת סעיף 108 לחסד"פ, כשבמקרה זה נוכח העובדה שקיימת גם תגובת הפניקס ואריאלי לבקשה, וכן נוכח השלב בו מצוי ההליך, כמו גם הנכונות שמותב זה יכריע בבקשה, הרי שמבחינה מהותית אין נפקות ממשית לסיווג ההליך בין שני המסלולים.

לגוף העניין, מקובלת עליי טענת המאשימה כי העתירה אינה נשענת על תשתית ראייתית כלשהי זולת הנחה ותקווה, כפי שהיטיב לנסח זאת דווקא עו"ד פטמן עצמו בבקשתו במובאה שצוינה מפנייתו בסעיף 21 לבקשתו.

לא מצאתי גם בתשובות החוקר רצון בעדותו משום יצירת תשתית ראייתית כפי שביקש הסנגור לטעון בטענה כללית בתום הדין. אם כיוון הסנגור לתשובות החוקר לפיהן שלח את איש המחשבים לבדוק אם ניתן למצוא את המחאת הזכות המקורית בפניקס ונעשו ניסיונות לאיתורה, הרי שאין בתשובותיו של החוקר כדי ללמד על אינדיקציה לכך שאמורה הייתה להמצא בתיבות המבוקשות תכתובת מיילים הנוגעת להמחאת הזכות האמורה. גם תשובת החוקר שעשה טעות שלא הנחה לחפש במיילים, אין בה כדי ליצור תשתית ראייתית לכך שהיו התייחסויות לאותה המחאת זכות בתיבות המייל המבוקשות.

בהקשר זה יובהר כי אם לטענת קופל מסמך המחאת הזכות הנטען של 2005 נשלח, בין היתר, במייל לפניקס, מוטל היה על קופל להציג בעניין זה תשתית ולו ראשונית שתבסס את הטענה. עיון בהודעותיו מעלה כי לא הונחה בהן תשתית

ראייתית לטענה כזאת.

זאת ועוד, אם לטענת קופל לאחר מועד העברת מסמך המחאת הזכות הנטען, היו פניות מצידו או מצד עורכי דינו או גורמים מטעמו לבירור הטיפול והיישום הנטען של המסמך, היה עליו להציג לכך תשתית ראשונית. בהקשר זה אציין כי העיד עו"ד שרגא ולא היה בעדותו כדי להניח את אותה תשתית ראייתית ראשונית הדרושה לקידום הבקשה הנוכחית ולביסוסה.

יתרה מכך, אם לטענת קופל, אריאלי ואמיד היו אמורים להתכתב ביחס למסמך זה ו/או אף התכתבו, עליו להציג תשתית ראייתית ראשונית לעניין זה, המבוססת על אמריותיהם, על עדות אמיד או על ראייה אחרת, דבר שלא נעשה. ודוק, אריאלי בהיותו אחד הנאשמים, הוא מטבע הדברים בעל אינטרס להציג כל חומר שקיים אם קיים אודות קבלת מסמך המחאת הזכות האמור בפניקס בשנת 2005 או בסמוך לאחר מכן, ובנסיבות אלה תגובת הפניקס כי תיבות המיילים המבוקשות כלל אינן מהוות חומר חקירה, מלמדת לכאורה כי לא אמור להמצא באותן תיבות מייל חומר הקשור להמחאת הזכות הנטענת משנת 2005.

הנה כי כן, בכל הנוגע להיבט המהותי של הנחת תשתית ראייתית שתבסס ולו באופן ראשוני את ההנחה שהתכתבות הנוגעת להמחאת הזכות הנטענת ב - 2005 אמורה להמצא בתיבות המייל המבוקשות, לא עמד המבקש, ודי בכך כדי להביא למסקנה כי אין להעתר לבקשה.

לכך אני מוסיפה את עיתוי הגשת הבקשה, שהוא מאוחר, בעיצומה של פרשת התביעה, כשלא הובאה כל סיבה עניינית מדוע הועלתה הטענה בעת האחרונה, כשהחלטה בבקשה ניתנת עם סיום פרשת התביעה. לעניין העיתוי, אבהיר כי אינני מוצאת קשר בין תיבות המייל שהתגלו בחודש מאי 2015 או בסמוך לכך, לבין הגשת הבקשה הנוכחית, שהרי חזקה על המבקש כי ידע שחברה עסקית דוגמת הפניקס עשתה ועושה שימוש במייל במסגרת פעילותה העסקית, גם בשנים הרלבנטיות לכתב האישום, ומשכך היה מקום להגיש את הבקשה, ככל שהיה בה צורך, זה מכבר.

לא הוצגו בבקשה, ואף לא לאחריה, לאחר שהמיילים מתיבות המייל הנוספות הועברו לעיון המבקש, כל נתונים שיש בהם כדי להצביע כעת על הצורך וההצדקה בהגשת הבקשה.

ואחרון, מדובר בעתירה שהעלויות הכרוכות בה הן עלויות עתק, שהמבקש כמובן אינו נכון לשאת בהן. לא מצאתי כל הצדקה להטיל עלויות אלה על המדינה או על הפניקס.

משכך, הבקשה נדחית.

המזכירות תשלח את ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י"ח כסלו תשע"ו, 30 נובמבר 2015, בהעדר
הצדדים.